

**THE RELATIONSHIPS AMONG SOCIAL SUPPORT, HOPE,
SELECTED FACTORS AND WELL-BEING OF
HEAD INJURY PATIENTS**

SANGNUAN CHIEWPRASIT

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF NURSING SCIENCE
(ADULT NURSING)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

2003

ISBN 974-04-3435-5

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคม ความหวัง ปัจจัยบางประการ กับความผาสุกของ
ผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ (THE RELATIONSHIPS AMONG SOCIAL SUPPORT, HOPE,
SELECTED FACTORS AND WELL-BEING OF HEAD INJURY PATIENTS)

แสงนวล เชี่ยวประสิทธิ์ 4437019 NSAN/M

พย. ม. (การพยาบาลผู้ใหญ่)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : สายพิน เกษมกิจวัฒนา, พย. ด., อรพรรณ โตสิงห์, พย. ด.,
อุษาวดี อัครวิเศษ, Ph.D.

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคม ความหวัง ปัจจัยบางประการ กับความผาสุกของผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ ที่มาติดตามการรักษาที่คลินิกศัลยกรรมประสาท แผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลชลบุรี โรงพยาบาลระยอง และโรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทรา จำนวน 90 ราย เก็บข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม – มีนาคม พ.ศ. 2546 เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ทั้งสิ้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม แบบวัดความหวัง และแบบวัดความผาสุก วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติเชิงพรรณนาและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (80%) มีอายุระหว่าง 15-66 ปี อายุเฉลี่ย 29.28 ปี สถานภาพโสด (61%) และกลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งไม่สามารถกลับไปทำงานได้เนื่องจากปัญหาทางสุขภาพ (65%) และส่งผลกระทบต่อรายได้ (54%) การวินิจฉัยโรคพบว่ามีภาวะเลือดออกใต้เยื่อหุ้มสมอง (38%) ตลอดจนผู้ป่วยส่วนใหญ่ยังได้รับการรักษาโดยเฉพาะยากันชัก (38%) และยาบรรเทาอาการปวดศีรษะ (30%) สำหรับระยะเวลาหลังการบาดเจ็บอยู่ระหว่าง 3 – 480 สัปดาห์ เฉลี่ย 44.20 และผลจากการบาดเจ็บศีรษะส่งผลให้ผู้ป่วยมีปัญหา 3 อันดับแรก คือ อาการปวดศีรษะ (55%) ความบกพร่องในการสื่อสาร (36 %) และการตอบสนองหรือการรับรู้ซ้ำ(36 %) และระดับการรู้คิดของผู้ป่วยมากกว่าครึ่งอยู่ในระดับ 8 (67%) โดยผู้ดูแลผู้ป่วยส่วนใหญ่คือ มารดา (48%) ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการสนับสนุนทางสังคม และความหวังในระดับสูง (mean = 136.81, S.D.= 11.32; mean = 37.16, S.D. = 3.18 ตามลำดับ) ส่วนคะแนนความผาสุกของผู้ป่วยอยู่ในระดับค่อนข้างสูง (mean = 72.44, S.D. = 13.71) โดยที่การสนับสนุนทางสังคม และความหวังมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับความผาสุกของผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ ($r = .401, .56, p < .01$ ตามลำดับ) สำหรับอายุและระยะเวลาหลังการบาดเจ็บไม่มีความสัมพันธ์กับความผาสุกของผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ ($r = -.037, .049, p > .05$ ตามลำดับ)

ผลการศึกษาเสนอแนะว่าพยาบาลควรตระหนักและส่งเสริมการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีในครอบครัว และประเมินเครือข่ายทางสังคมของผู้ป่วย เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมที่เพียงพอ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ป่วยมีความหวัง ซึ่งจะส่งผลต่อความผาสุกของผู้ป่วยบาดเจ็บศีรษะ

THE RELATIONSHIPS AMONG SOCIAL SUPPORT, HOPE, SELECTED FACTORS AND WELL-BEING OF HEAD INJURY PATIENTS.

SANGNUAN CHIEWPRASIT 4437019 NSAN/M

M.N.S. (ADULT NURSING)

THESIS ADVISOR: SAIPIN GASEMGITVATANA, D.N.S., ORAPAN THOSINGHA, D.N.S., USAVADEE ASDORNWISED , Ph. D.

ABSTRACT

This study is a descriptive correlation study, aiming to investigate relationships among social support, hope, selected factors and well-being of head injury patients. The samples were 90 patients with head injuries who came for a follow-up treatment at neurosurgery clinics of the Out-Patient Department at Chonburi Hospital, Rayong Hospital, and Chachoengsao Hospital. The research instruments were demographic data, Personal Resources, Herth Hope Index, and General Well-Being Questionnaires. Data was collected between January and March 2003. Statistical analysis used were descriptive statistics and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient.

The results showed that the majority of samples were males (80%) with age ranging from 15 to 66 years with an average of 29.28 years and most of them were single (61%). More than a half of the samples were unable to work due to health problems (65%), which affected their incomes (54%). Most head injury patients were diagnosed with subdural hematoma (38%). Many patients still needed continuous medical treatment, such as anticonvulsant drugs (38%) and headache relief drugs (30%). The time between the head injury and the interview ranged from 3 to 480 weeks with an average of 44.20 weeks. Moreover, head injury led to 3 major problems, which were headache 55%, communication impairment 36%, and slow response or cognition 36%. Over a half of the samples (67%) had Rancho Los Amigos Level of Cognitive Functioning scale 8. The majority of family caregivers at home were mothers (48%). The results indicated high social support (mean = 136.81, S.D. = 11.32) and hope (mean = 37.16, S.D. = 3.18). It appeared that the well-being of patients was slightly high level (mean = 72.44, S.D. = 13.71). Furthermore, it was found that social support and hope had positive correlation at moderate level with well-being of head injury patients ($r = .401, .56, p < .01$, respectively). However, age and duration after injury had no relationship to well-being of head injury patients ($r = -.039, .049, p > .05$, respectively).

The implications of the study are that, nurses should realize the importance of positive family relationships, and evaluate patients' social networks in order to give enough support to patients. Moreover, patients should be encouraged to hope, which influences their well-being.

KEY WORDS: SOCIAL SUPPORT / HOPE / WELL-BEING / HEAD INJURY PATIENTS.